

MMM
music
mission
vision

MUSIC
— MISSION
— VISION

Dani suvremenog muziciranja 2025.

CALIDORE STRING QUARTET
SERIOUS ENSEMBLE ZAGREB & Thorwald Jørgensen
TRIO BALTHASAR
THE PERCUSSION CLUB
VIKTOR ČIŽIĆ
PAPANDOPULO KVARTET

13. – 22. studenoga 2025.
Centar kulture na Peščenici
Kazališna i Koncertna dvorana Centra Knap

Festival **Music – Mission – Vision** i ove godine, po sedmi put zaredom, okuplja glazbenike, skladatelje i publiku otvorenu suvremenoj glazbi. Očekuje nas šest koncerata, sa čak 15 praizvedbi, brojni domaći i inozemni gosti, te raznolik program koji povezuje suvremenost s tradicijom, a eksperiment s virtuozišetom.

MMV se od svojih početaka profilirao kao važna točka na kulturnoj mapi Zagreba – mjesto međugeneracijske suradnje, dijaloga i novih glazbenih perspektiva. Kroz godine, festival je ugostio niz uglednih ansambala i solista kao što su Papandopulo kvartet, Synchronos, MiseEnScene, Serious Ensemble Zagreb, Acoustic Project, Else Ensemble, kao i istaknuta međunarodna imena poput Rolfa Hinda, Olivije de Prato, Kamus Quarteta, Matthewa Barleya, Asye Fateyeve i drugih.

Ovogodišnji program, čiju umjetničku selekciju potpisuje osnivačica festivala **Gaia Vukelić**, donosi šest koncerata, dosljedno slijedeći principe stvaranja interakcije između publike i glazbenika, s posebnim naglaskom na radove mlađe generacije.

Festival otvara **Calidore String Quartet** iz New Yorka – ansambl čiju su „virtuošnost i neobuzdani dramatski instinkt“ pohvalili *The New York Times* i *Gramophone*. Njihov prvi nastup u Hrvatskoj donosi sveamerički program, s djelima 20. i 21. stoljeća, među kojima se ističu *Tri eseja* Caroline Shaw – skladana upravo za ovaj ansambl. Na pozornicu se vraća **Serious Ensemble Zagreb**, festivalskoj publici već dobro poznat kao rezidencijalni ansambl. Osnovan 2023. pod vodstvom skladateljice i muzikologinje Helene Skljarov, ovaj put nastupa u suradnji s nizozemskim virtuošom na tereminu **Thorwaldom Jørgensenom**. Program *Blue* predstavlja susret klasične i elektroničke estetike, s nizom praizvedbi hrvatskih skladatelja mlađe generacije – Dore Remenar, Tihomira Ranogajca, Krešimira Klarića, Veronike Reutz Drobnić, Linde Uran, Helene Skljarov i Juraja Marka Žerovnika.

Treći koncert festivala rezerviran je za londonski **Trio Balthasar**, koji od 2022. niže hvaljene nastupe diljem Europe. Za ovaj prvi nastup u Hrvatskoj izabrali su program pretežno britanskih autora s jednom svjetskom praižvedbom: *Duffy Sketches* Petera Longwortha. **The Percussion Club**, koji čine međunarodno nagrađivani udaraljkaši Ivana Kuljerić, Nikola Krbanyevitch, Francesco Mazzoleni i Luis Camacho Montealegre, svoj program *Swing Low*, posvetio je mahom hrvatskim autorima i susretu tradicije i eksperimenta.

Festival zaključuju dva koncerta u istoj večeri: najprije pijanist, skladatelj, aranžer i improvizator **Viktor Čičić** s programom *Made in Croatia*, a potom **Papandopulo kvartet**. Pobjednici mnogih prestižnih natjecanja i prošlogodišnji laureati nagrade *Orlando* Dubrovačkih ljetnih igara – Nikola Fabijanić, Gordan Tudor, Goran Jurković i Tomislav Žužak – i ovaj put dolaze sa značaki koncipiranim programom kojim predstavljaju bogatstvo suvremenog repertoara za kvartet saksofona na najvišoj razini.

Sedmi *Music – Mission – Vision*, kao spoj međunarodnih gostovanja i domaćih praižvedbi, ostaje vjeran festivalskoj misiji: povezivati glazbu, umjetnike i publiku u zajedničkoj viziji suvremenog muziciranja.

Četvrtak, 13. studenoga 2025. u 19.30
Kazališna dvorana Centra Knap

CALIDORE STRING QUARTET (SAD)

Jeffrey Myers, violina

Ryan Meehan, violina

Jeremy Berry, viola

Estelle Choi, violončelo

American Reveries

Samuel Barber

Gudački kvartet, op. 11

Molto allegro appassionato

Molto adagio (attaca)

Molto allegro

Caroline Shaw

Three Essays

Nimrod

Echo

Ruby

Jessie Montgomery

Strum

Erich Wolfgang Korngold

Gudački kvartet br. 1, op. 16

Allegro molto

Adagio quasi fantasia

Intermezzo

Finale. Allegretto amabile e comodo

Calidore String Quartet ističe se izuzetnom ravnotežom između individualne muzikalnosti i zajedničkog izraza, što je *The Washington Post* opisao kao „četiri izrazito različita glazbenika koji dišu, misle i osjećaju kao jedno“. *Los Angeles Times* nazvao ih je „zapanjujućima“, a njihove izvedbe „uzvišenima na način kakav drugi kvarteti traže cijeli život“. Kvartet čine Jeffrey Myers, violina; Ryan Meehan, violina; Jeremy Berry, viola i Estelle Choi, violončelo.

Kvartet izvodi širok repertoar – od Beethovenovih i Mendelssohnovih cjelovitih ciklusa kvarteta do suvremenih skladatelja poput Györgya Kurtága, Jörga Widmanna i Caroline Shaw. Interpretacija ansambla, prema *The New York Timesu*, odlikuje se „velikom tehničkom virtuoznošću i neodoljivim osjećajem za dramu“.

Calidore je nastupao na prestižnim pozornicama kao što su Carnegie Hall, Kennedy Center, Wigmore Hall, berlinski Konzerthaus i amsterdamski Concertgebouw, te na uglednim festivalima među kojima su BBC Proms, Verbier i Ravinia. Suradnje uključuju imena poput Anne-Sophie Mutter, Joshue Bella, Jean-Yvesa Thibaudeta i kvarteta Emerson i Ébène.

Posvećeni suvremenoj glazbi, premijerno su izveli djela skladatelja poput Caroline Shaw, Johna Williamsa, Anne Clyne i Gabriele Montero. U sezoni 2025./26. prouzvodite kvartet *Arietta* Mark-Anthonija Turnagea te nastupaju s G. Montero u Barbican Centru. U sklopu europske turneje, osim u Hrvatskoj, nastupaju i u Irskoj, Velikoj Britaniji, Nizozemskoj, Češkoj i Švicarskoj. Također će svirati u SAD-u, među ostalim, u Lincoln Centru, na Bellingham Festivalu te na turneji po Zapadnoj obali. Očekuju ih suradnje s glazbenicima poput Sharon Isbin, Oriona Weissa i Ricarda Moralesa.

Za etiketu Signum, kvartet će 2026. godine objaviti album

s djelima američkih skladatelja (Barber, Marsalis, Korngold, Williams), a ove godine izlazi kompletan ciklus Beethovenovih gudačkih kvarteta, također za Signum, zabilježen nakon niza koncerata u Lincoln Centru tijekom protekle sezone. Prva dva dijela Beethovenova ciklusa nagrađena su priznanjima *BBC Music Magazinea* (Chamber Award) i *Gramophonea* (Editor's Choice). Ranija izdanja, *Babel* i *Resilience*, također su zaslužila izvrsne ocjene.

Osnovan 2010. na Colburn School u Los Angelesu, kvartet Calidore brzo je stekao međunarodna priznanja zahvaljujući visokim nagradama na natjecanjima *ARD München*, *Hamburg*, *Fischhoff*, *Coleman*, *Chesapeake* i *Yellow Springs*. Godine 2016. kvartet je osvojio *Grand Prix* na natjecanju *M-Prize* te su članovi postali stipendisti Zaklade *Borletti-Buitoni*. Uz to, dobitnici su i priznanja *Avery Fisher Career Grant*, nagrade Lincoln Centra za mlade glazbenike te ih je BBC Radio 3 izabrao za program *New Generation Artists*. Danas djeluju kao rezidencijalni kvartet Sveučilišta u Delawareu, a njihovi mentori uključuju članove kvarteta Emerson i Ébène.

Photo: Marco Borgreve

Samuel Barber (1910. – 1981.) skladao je **Gudački kvartet op. 11** 1936. godine, u dobi od samo 26 godina. Nezadovoljan prvotnom verzijom, točnije završnim stavkom, Barber ga je preradio kao svojevrsnu reprizu prvoga, pa se u cjelini djelo često tumači kao dvostavačno, s monumentalnim *Adagiom* koji izranja iz središta jednog, prekinutog „vanjskog“ stavka, u smislu trodijelne forme simetrično uravnotežene odgovarajućim početkom i završetkom. Prvi i završni stavak u kontrastu su s *Adagiom*. Riječ je dakako o danas najslavnijem Barberovu ostvarenju koje je sam izdvojio iz *Kvarteta* kada ga je poslao Arturu Toscaniniju kako bi ga on izveo sa Simfonijskim orkestrom NBC-a u New Yorku 1938. Prema nekim izvorima, Barber je nadahnuće našao u opisu vala koji se diže iz oceanskih dubina i razbija o liticu uz zaglušujuću buku iz Vergilijevih *Georgika*, iako nema potvrde o tome. Harmonijska tenzija koja postiže neposredan dojam, jednostavni elementi kojima je skladatelj postigao efekt moćnog emocionalnog oslobađanja, smatraju se ključem njegova uspjeha.

Američka glazbenica **Caroline Shaw** (1982.) djeluje kao producentica, skladateljica, violinistica i pjevačica. Dobitnica je *Pulitzerove nagrade* za glazbu 2013. te nekoliko nagrada *Grammy*. **Three Essays** (*Tri eseja*) skladala je za Calidore String Quartet koji ih je praisveo 2018. godine na festivalu BBC Proms u Londonu. Nastala su kao njezina reakcija na društvene i političke podjele tijekom američkih izbora 2016., a istražuju moć jezika kao sredstva prenošenja i širenja informacija, ali i dezinformacija. Prvi esej, *Nimrod*, nadahnut je biblijskom pričom o Babilonskoj kuli i koristi glazbeni materijal koji oponaša ritam govora, dočaravajući istovremeno i komunikaciju i nesporazum. Drugi esej, *Echo*, bavi se fenomenom „odjeka“ – od društvenih mreža do računalnog koda – prikazujući kako se ideje mogu izgubiti u ponavljanju vlastitih uvjerenja, sve do vrhunca u kaosu. *Ruby* naposljetku povezuje filozofske i glazbene ideje prethodnih stavaka te upućuje na sve veću povezanost jezika i tehnologije u budućnosti. Prema riječima skladateljice, naslov se odnosi „na programski jezik *Ruby* (razvijen u Japanu sredinom 1990-ih) i na jednostavnu ljepotu dragog kamena po kojem je jezik dobio ime“. Glazbom dominiraju upadljiva ponavljanja tona d, koja gotovo

podsjecaju na binarni kod što okružuje melodijske fragmente.

Jessie Montgomery (1981.) nagrađivana je američka skladateljica, violinistica i pedagoginja, čija glazba spaja klasičnu tradiciju s elementima folklora, improvizacije, poezije i društvene osviještenosti. Njezina djela, opisana kao „burna, živopisna i prepuna energije“ (*The Washington Post*) izvode vodeći svjetski orkestri i ansambli. Diplomirala je na The Juilliard School i Sveučilištu New York, a trenutačno je doktorandica skladanja na Sveučilištu Princeton. Predaje skladanje i glazbenu tehnologiju na Glazbenoj školi *Bienen* Sveučilišta Northwestern. Skladba **Strum** svoj je nastanak počela 2006. te je konačnu verziju dobila 2012., kada su uvod i završetak ponovno napisani za Catalyst Quartet, povodom 15. godišnjice Natjecanja *Sphinx*. „U skladbi *Strum* koristila sam teksturalne motive - slojeve ritmičkih ili harmonijskih ostinata - koji se isprepliću i stvaraju podlogu kroz koju melodije slobodno protječu. Trzanje (*strumming*), odnosno *pizzicato*, djeluje kao teksturalni motiv i glavni ritamski pokretač skladbe. Oslanjajući se na američke folklorne idiome te duh plesa i pokreta, skladba nosi narativ koji počinje kao prolazna nostalgija, a postupno se pretvara u zanosno slavlje.“ (J. Montgomery)

Iako poznatiji po svojim partiturama za slavne holivudske filmove, **Erich Wolfgang Korngold** (1897. - 1957.) skladao je i 'ozbiljna' djela klasične glazbe, sa značajnim opusom komorne glazbe. Prvi **Gudački kvartet op. 16**, nastao 1923., ističe se smjelim harmonijskim rješenjima. Počinje živahnim stavkom *Allegro molto*. Upečatljiva tema razvija se kroz intenzivni dijalog svih instrumenata, a suprotstavlja joj se profinjenija druga tema. *Adagio* slobodne forme (*quasi fantasia*) donosi postupni prijelaz od nemirnog početka prema smirenoj lirskoj završnici. U duhovitom *Intermezzu* izmjenjuju se zaigrani i lirski motivi, dok *Finale* spaja pjevnu temu i šaljivo-vojničku temu, kulminirajući u opsežnoj i bogatoj kodi. Kvartet je posvećen gudačkom kvartetu Rosé koji ga je prouzveo u Beču 1924. godine.

Subota, 15. studenoga 2025. u 19.30
Kazališna dvorana Centra Knap

SERIOUS ENSEMBLE ZAGREB

Thorwald Jørgensen, teremin (Nizozemska)

Blue

Intro

Dora Remenar

Blue Soul*, za sopran, harmoniku, violinu, violončelo i elektroniku

Tihomir Ranogajec

Blue Shadows*, za teremin i ansambl

Krešimir Klarić

Blauer Montag*, za teremin, klavir, violinu, violu i violončelo

Veronika Reutz Drobnić

Blue Waves*, za harmoniku, flautu, klarinet, fagot i video

Linda Uran

Nevidljiva plava djevojčica*, za teremin, fagot, klavir i elektroniku

Helena Skljarov

Blue Things*, za teremin, ansambl, video i elektroniku

Juraj Marko Žerovnik

Blue Trail*, za teremin i ansambl

Oleksandra Katsalap

On Memory, za video i elektroniku

Thorwald Jørgensen

Distant Shores, za teremin i elektroniku

Outro

*praizvedbe

Serious Ensemble Zagreb ansambl je čiji su fokus praizvedbe, kolektivne improvizacije i stapanje s vizualnom i dramskom umjetnošću. Članovi ansambla su diplomirani glazbenici mlađe generacije i entuzijasti za suvremenu glazbu. Ansambl je 2023. godine osnovala Helena Skljarov, te je i njegova umjetnička voditeljica. Kroz izvedbe i performanse, osnovna je ideja istraživanje različitih koncepta koncerta s naglaskom na to da su oni društveni događaj. U tom smislu, izvedbe ovog ansambla aludiraju na ranije izvedbene koncepte (one kakvi su postojali prije 19. stoljeća), te je ponekad veći naglasak na publici i društvenom događaju općenito, odnosno na sveukupnosti umjetničkog doživljaja. Time se želi izbrisati imaginarna granica i distanca između svirača i publike, te staviti naglasak na idejne koncepte koji se temelje na temama bliskima suvremenom pojedincu, a koji su lišeni stvaranja glazbe nerazumljive široj publici. Težnja ansambla je približavanje suvremene glazbe široj publici, ali i suvremenom načinu života, odnosno stapanje koncerta i svakodnevice. Od 2023. godine je rezidencijalni ansambl festivala *Music-Mission-Vision*. U sezoni 2024./2025. ansambl počinje djelovati i kroz koncertni ciklus komornih koncerata pod nazivom *SEZova SEZona*.

Nastupaju: Thorwald Jørgensen (teremin), Alenka Bogataj (flauta), Dora Draclin (oboa), Yaroslav Sadovyy (klarinet), Sebastian Tarbuk (fagot), Irma Dragičević (sopran), Veronika Ćiković (harfa), Hrvoje Štimac (harmonika), Viktor Čižić (klavir), Katarina Kutnar (violina), Joško Stojanov (violina), Marta Balenović (viola) i Janko Franković (violončelo).

Thorwald Jørgensen jedan je od vodećih svjetskih klasičnih izvođača na tereminu. Nakon što je diplomirao na konzervatoriju, brzo se etablirao kao jedan od najistaknutijih umjetnika toga instrumenta. Tehniku sviranja usavršavao je pod mentorstvom Saskije Boon, bivše violončeliste Kraljevskog orkestra Concertgebouwa. Kao solist, komorni i orkestralni glazbenik

nastupao je diljem Europe, Sjeverne i Južne Amerike, Kanade, Azije i Rusije. Nastupao je na brojnim festivalima diljem svijeta, uključujući Ravinia Festival, Bach Festival, MAGfestival, Havana Biennial, te Thereminology Festival. Uz koncertne nastupe, gostovao je na radiju i televiziji te predavao na prestižnim institucijama poput Stanforda, Harvarda, Konzervatorija u Amsterdamu i Sveučilišta u Havani. Suradivao je s mnogim orkestrima, među kojima su: Briselska, Bremenska i Bostonska filharmonija, Kraljevska filharmonija iz Stockholma, NDR Elbphilharmonie Orchester, Simfonijski orkestar SWR iz Stuttgarta, i dr. Kao komorni glazbenik redovito surađuje s pijanisticom Kamillom Bystrovom i njemačkim ansamblom za suvremenu glazbu Ensemble Experimental (ENEX). Operu *Die Zeitreise-Maschine* Detlefa Heusingera snimio je s Detmoldskim simfonijskim orkestrom i sudjelovao u snimanjima glazbe za filmove. Zalaže se za proširenje repertoara za teremin - brojni skladatelji pišu djela upravo za njega. Godine 2023. premijerno je izveo koncert za teremin koji mu je posvetio kanadski skladatelj Simon Bertrand, s Orchestre Métropolitain u Montrealu. Album *Air Électrique*, snimljen s Bystrovom, sadrži prvu snimku *Deset preludija* Lere Auerbach za teremin i klavir, te je naišao na odlične kritike. Thorwald Jørgensen svira na tereminu MOOG Etherwave Pro.

Photo: Matej Grgić

Dora Remenar (Zagreb, 1994.) studirala je kompoziciju u klasi Davorina Kempfa i diplomirala u klasi Frane Paraća (2018.) te dirigiranje u klasi Mladena Tarbuka (2021.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od osnutka 2023. godine, dirigentica je ansambla Serious Ensemble Zagreb. „Skladba **Blue Soul** jedan je od sedam zamišljenih stavaka, od kojih je svaki posvećen jednoj čakri u tijelu. Odnosi se na grlenu čakru te sam u nju uključila i sopran, jer mi se činilo prikladnim da glas bude prisutan upravo u stavku koji se bavi grlenom čakrom. Riječ je o mantrama za poticanje zdravlja i dobrobiti grlene čakre, koje su također zapisane u partituri. Tijekom cijele skladbe pojavljuje se ton *fis*, koji se povezuje s ovom čakrom i meditacijom. Inače, svaka čakra ima svoju odgovarajuću frekvenciju. *Blue Soul* počinje i završava ovim tonom, dok se u razvoju, osobito u elektroničkom sloju, pojavljuju i tonovi *a* i *cis*. Time je oblikovan akord čiji je temeljni ton *fis*, kao svojevrsni temelj zvukovne slike, odnosno i u glazbenom i u simboličkom smislu.“ (D. Remenar)

Tihomir Ranogajec (Osijek, 1990.) diplomirao je glazbenu pedagogiju i kompoziciju (klasa Davora Bobića) na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, gdje danas radi kao viši asistent na Odsjeku za instrumentalne studije i kompoziciju. „**Blue Shadows** polazi od ideje plavih sjena kao hladnih plamenova - boja koje istodobno gore i hlade, osvjetljaju i prikrivaju. Skladba istražuje paradoks između stravičnog i suzdržanog, između disonantne ekspresije i suptilnog akustičkog bojanja. Teremin, zajedno s drvenim puhačima i gudačkim kvartetom, stvara krhku ravnotežu između ljudskog i neljudskog, organskog i električnog. Kroz postupne promjene boje i napetosti, glazba gradi prostor u kojem se zvuk pretvara u svjetlo, a svjetlo u sjene - plave, hladne, ali postojeane.“ (T. Ranogajec)

Krešimir Klarić (Karlovac, 1994.) diplomirao je orgulje (2019.) *magna cum laude* u klasi Ljerke Očić i kompoziciju (2021.) u klasi Berislava Šipuća na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Glavni je orguljaš Nacionalnog svetišta sv. Josipa i dviju karlovačkih župa, predaje u Glazbenoj školi Karlovac te od 2024. godine radi kao naslovni asistent na Odsjeku za orgulje

Muzičke akademije u Zagrebu. „**Blauer Montag** za teremin, violinu, violu, violončelo i klavir polazi od ideje 'plavog ponedjeljka' kao simbola zastoja, emocionalne inercije i sveprisutne kolektivne melankolije. Naslov se ne odnosi na doslovni narativ, već na stanje između pokreta i mirovanja, između volje i odustajanja. Skladba koristi aleatoričke postupke. Teremin ima središnju ulogu kao poveznica koja lebdi, ulazi u teksture, te povezuje nesinkronizirane geste ostalih instrumenata. Formalno, struktura se razvija kroz izmjene gustoće i zasićenosti zvuka, bez tradicionalnog pojma kulminacije. Taj proces sugerira mentalno stanje ponedjeljka: neizvjesnost, tromost, ali i latentnu energiju koja se tek pokušava organizirati.“ (K. Klarić)

Veronika Reutz Drobnić (Zagreb, 1999.) je skladateljica i izvođačica nove glazbe, poznata po inovativnim pristupima netradicionalnoj i vizualnoj notaciji te izvedbama koje spajaju improvizaciju i teatar. Trenutačno je na doktorskom studiju na HfM Karlsruhe u Njemačkoj. „Inspirirana Morskim orguljama, skladba **Blue Waves** istražuje duboku vezu između mora i čovječanstva. Oslanjajući se na svoj studij u Japanu, skladateljica reinterpreтира zvukove Shōa, tradicionalnih japanskih usnih orgulja, uključujući utjecaje Gagaku glazbe. Za ovu priliku, skladba će biti izvedena u drugačijoj instrumentaciji uz dodatak videa.“ (V. Reutz Drobnić)

Linda Uran (Rijeka, 1995.) diplomirala je primijenjenu kompoziciju u klasi Zlatka Tanodija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, uz diplomu iz solo pjevanja. Njezin opus uključuje ozbiljnu glazbu, kazališne predstave, filmove, animacije, TV špice, radio drame i zabavnu glazbu. „Skladba **Nevidljiva plava djevojčica** nastala je na narudžbu ansambla SEZ povodom nastupa na festivalu *Music - Mission - Vision*. Djelo je skladano za teremin, klavir, fagot i elektroniku, a slušatelja vodi kroz kontemplativne misli nevidljive plave djevojčice.“ (L. Uran)

Helena Skljarov (Zagreb, 1993.) diplomirala je muzikologiju (2017.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu pod mentorstvom Nikše Gliga, a

kompoziciju (2020.) u klasi Berislava Šipuća. Godinu dana studirala je na CNSMD u Lyonu kroz Erasmus program, u klasi Martina Matalona. Nagrađivana je za skladbe izvođene na međunarodnim festivalima (Sommer in Stuttgart, Aix-en-Provence, Mixtur Barcelona) i dvaput predstavljala Hrvatsku na ISCM Svjetskim danima glazbe (Kina, Portugal). „Skladba **Blue Things** prikaz je dijaloga čovjeka i umjetne inteligencije. No u jednom trenutku umjetna inteligencija preuzima glavnu ulogu i počinje naređivati sviračima što da rade. Sam razgovor započinje jednostavno: umjetna inteligencija dobila je zadatak napraviti listu 'plavih stvari'. No dijalog odlazi vrlo daleko. Kako umjetna inteligencija zapravo 'ne postoji', naš svaki dijalog s ovim alatom zapravo je dijalog s nama samima. U toj užurbanosti današnjice sa samima sobom, skaćemo s teme na temu i ulazimo u kaos. Bombardirani smo informacijama i gubimo koncentraciju, što se nastojalo doćarati u ovoj skladbi.“ (H. Skljarov)

Juraj Marko Źerovnik (Rijeka, 1993.) diplomirao je klavir 2017. godine u klasi Đorđa Stanettića, a kompoziciju 2018. u klasi Frane Paraća. Akademsku godinu 2017./18. provodi u Karlsruheu. U kompoziciji se usavršavao na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Trenutaćno djeluje kao asistent na Muzićkoj akademiji Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. „Skladba **Blue Trail** za teremin i ansambl spada u niz mojih skladbi inspiriranih popularnom kulturom i drugim umjetnostima. Zamišljena je kao svojevrsna pjesma ili koncert za teremin uz pratnju ansambla. Teremin preuzima ulogu solista, koji je većinu vremena suprotstavljen grupi. U ponekim slučajevima - kao primjerice na početku, teremin dobiva mnogo prostora za kretanje, dok je u središnjem dijelu skladbe gotovo utopljen u zvućnoj masi.“ (J. M. Źerovnik)

Oleksandra (Sasha) Katsalap (Kijev, 2001.) ukrajinska je skladateljica, izvođaćica i pijanistica. Nakon diplome iz klavira na konzervatoriju R. Gliera u Kijevu (2022.), završila je dodiplomski studij kompozicije i klavira na Sveučilištu za glazbu u Baselu (2025.), gdje trenutaćno pohađa master studij kompozicije pod mentorstvom Johannesa Kreidlera. Njezine su

skladbe izvedene na međunarodnim festivalima kao što su *Musica* (Strasbourg, 2024.), *Contrasti* (Trento, 2024.) i *Ukrajina Matters* (Zürich, 2023.). Kao pijanistica posvećena je glazbi 20. i 21. stoljeća te ukrajinskom repertoaru. Djeluje i kao organizatorica koncerata i radionica s društveno angažiranim fokusom. U skladbi ***On Memory***, skladateljica publici izlaže tijek vlastitih misli - imaginarno sjećanje. Kroz niz verzija iste priče, koje se razlikuju u sitnim detaljima, otvara se pitanje istinitosti samog sjećanja. „Danas, 22. studenoga 2024., navršava se točno 1000 dana od okupacije grada Berdianska. Ipak, ovo djelo nije o samom gradu, pa čak ni o baki spomenutoj u videu, nego o samom fenomenu pamćenja - pamćenja koje je ukradeno, uništeno, zamijenjeno... izmišljeno.“ Skladba je praizvedena 18. studenoga 2024. u Baselu.

Skladba ***Daleke obale Thorvalda Jørgensena*** nastala je 2016. godine tijekom mirne šetnje nizozemskom obalom. Oblikovali su je zvuk valova, galebovi u daljini i osjećaj čežnje za nepoznatim mjestima. Skladba bilježi trenutak kada se vrijeme čini razapeto između sadašnjosti i sjećanja, stvarnosti i mašte. Korištenjem teremina, glasa i *live loopinga*, autor stvara zvučni pejzaž: lebdeće harmonije, fraze nalik dahu i titrajuće tonove koji prizivaju vjetar i vodu. U svojoj srži, *Daleke obale* govore o razmišljanju i udaljenosti, o nježnoj nostalgiji za dalekim mjestima. Svaki *loop* gradi val koji raste i povlači se, dok pjevajući ton teremina ocrtava obzor - fizički i emocionalni. Iz osamljenog glasa postupno se razvija zbor odjeka - meditacija o ljepoti tišine i prostora izvan našeg dohvata.

Posebna zahvala Heleni Skljarov na pomoći i ustupljenom materijalu za bilješke za ovaj koncert.

Srijeda, 19. studenoga 2025. u 19.30
Kazališna dvorana Centra Knap

TRIO BALTHASAR (Velika Britanija)

Michael Foyle, violina
Bartholomew LaFollette, violončelo
Iain Burnside, klavir

Sacred and Profane

Judith Weir
O Viridissima!

Peter Longworth
*Dufy Sketches**
Boats and Bell Towers
Toccatas and Regattas

Manuela Kerer
Bestie infernali!

Thomas Adès
Suita iz Oluje (The Tempest), za violinu i klavir
Caliban: This island's mine (čin 1, scena 4)
Ariel: Full fathom five thy father lies (čin 1, scena 5)
Miranda: Aria and Quintet
Caliban and Ariel, Free

David Matthews
Klavirski trio br. 2, op. 61
Allegro
Adagio
Scherzo. Molto allegro
Allegro moderato – Andante con moto – Presto

*svjetska praizvedba

Britanski **Trio Balthasar** relativno je novi komorni sastav na svjetskoj glazbenoj sceni. Okuplja troje etabliranih glazbenika s bogatim međunarodnim karijerama: violinista Michaela Foylea, violončelista Bartholomewa LaFollettea i pijanista Iaina Burnsidea. Posvećeni maštovitom i raznolikom programu, istražuju klasike repertoara za klavirski trio uz manje poznata djela. „Trio Balthasar savršeno surađuje. Svaki član izuzetno je talentiran u svom području“ (*Rye News*).

Nakon prvoga nastupa trija u Wigmore Hallu u Londonu 2022. godine, uslijedili su koncerti na Međunarodnom festivalu u Harrogateu, festivalima u Ryeu i Petworthu te na glazbenom festivalu *Kirker* na otoku Ischia (Italija). Ime *Balthasar* prvotno su preuzeli kao posvetu njemačkom baroknom arhitektu Balthasaru Neumannu, a kako je Baltazar i ime jednog od triju kraljeva, mudraca, iz priče o Isusovu rođenju, razvila se ideja o trojici muškaraca koji putuju i nose darove. Njihovi koncerti u sezoni 2024./25. uključuju nastupe u Le Baixuu u Bruxellesu, na festivalu *Holt* te u novoj koncertnoj dvorani u Londonu, Bechstein Hall.

Judith Weir (1954.) jedna je od najvažnijih suvremenih britanskih skladateljica. Tijekom bogate karijere surađivala je s brojnim vodećim orkestrima, ansamblima, zborovima i solistima te skladala glazbu za nacionalne i kraljevske svečanosti. Kao *Master of the Queen's Music*, od 2014., posvetila se poticanju glazbenog obrazovanja i amaterskog muziciranja u zajednici. „**O Viridissima** je obrada/rekonstrukcija monodijskog hvalospjeva *O Viridissima Virga* svete Hildegard von Bingen. Njezina se melodija (ponešto ornamentirana) provlači kroz cijelo djelo, izmjenjujući se između violine, violončela, ili oboje, uz stalne promjene registra i boje tona. Pred kraj, iz melodije postupno izranja jednostavna tonalitetnost. Hildegardin tekst (koji se u ovoj skladbi ne pjeva) povezuje Marijinu plodnost s prirodnim svijetom. U pretposljednem stihu Hildegard iznosi iznenađujuće mračnu misao: 'Eva je to odbacila'. Upravo u tom trenutku prvi se put čuju duboki

registri violončela i klavira. Neposredno zatim, glazba se nakratko uzdiže prema 'stratosferi', odjekujući završnim Hildegardinim riječima: 'Neka sada bude hvala Svevišnjem.'" (J. Weir) Skladbu je prouzveo Trio Albany u Yorku 2015. godine.

Peter Longworth (1990.) studirao je kompoziciju kod Mark-Anthonya Turnagea na Royal College of Music i kod Matthewa Kinga na Guildhall School of Music and Drama, gdje i sam predaje od 2018. godine. Sudjelovao u programu Londonske filharmonije za mlade skladatelje te u programu *Composers Hub* Kraljevskog Škotskog nacionalnog orkestra. Djela mu se izvode diljem Europe, Sjeverne Amerike i Japana, te u vodećim britanskim koncertnim dvoranama. Za skladbu **Dufy Sketches**, koja upravo u Zagrebu doživljava svoju prouzvedbu, nadahnuo se stvaralaštvom francuskog slikara Raoula Dufyja. „Dufy je užitek', primijetila je spisateljica Gertrude Stein, a moj klavirski trio, *Dufy Sketches*, nastoji slikarevu živopisnu upotrebu boja i lakoću poteza prenijeti na glazbu. Djelo je koncipirano u dva stavka koja dijele većinu glazbenog materijala. Prvi, *Boats and Bell Towers (Brodovi i zvonici)*, započinje kratkim uvodom koji priziva zvuk zvona. Slijede dvije barkarole s pjevnim linijama gudača nasuprot ljupkim, valovitim teksturama klavira. Između tih epizoda nalazi se kratki koral, koji je istaknut daljnjim zvonkim figurama. Drugi stavak, *Toccatas and Regattas (Toccate i regate)*, živahniji je, i spaja varijacije barkarole iz prethodnog stavka sa živopisnom interpretacijom stranice iz partiture koja se nalazi na Dufyjevoj slici *Nu au patio à Caldes de Montbui* (1945.). Dijelom inspirirana Dufyjevim ljubavlju prema utrkama brodova, glazba u stavku često se dijeli između gudača i klavira u obliku razigranog dijaloga, sve dok mirna koda ne dovede djelo do kontemplativnog završetka. Još jedna poveznica s Raoulom Dufyjem nalazi se u glazbenom materijalu koji je izveden iz slova umjetnikova imena, koristeći kriptogramski sustav koji su primjenjivali njegovi sunarodnjaci (i gotovo suvremenici), Ravel i Debussy, u svojim djelima 'sur le nom d'Haydn.'" (P. Longworth)

Skladateljica, violinistica, pravnica i psihologinja **Manuela Kerer**

(1980.) u svojoj glazbi spaja sve svoje discipline; doktorirala je s temama o razvoju autorskih prava skladatelja te o glazbi i demenciji. Studirala je kompoziciju u Innsbrucku i kod Alessandra Solbiatija u Milanu, a završila je i studij violine i instrumentalne pedagogije. Njezina djela prisutna su diljem svijeta (New York, Berlin, Beč, Moskva...) na programima uglednih ansambala i solista. Uz izdanje skladbe **Bestie infernali!** (Breitkopf & Härtel, 2016.) zapisala je: „Glazba Josepha Haydna prati me otkako znam za sebe. Uz njegovu majstorsku vještinu, oduvijek su me fascinirali šarm i duhovitost koji izviru iz Haydnovih zvukova. Duhovito i domišljato uključivao je vedre i ironične elemente kako bi iznenadio slušatelje ili im izmamio osmijeh. Tko kaže da 'ozbiljna' glazba doista mora uvijek biti ozbiljna, taj se u Haydnu prevario. A ipak, sam Haydn često nije imao razloga za smijeh. Njegov brak s Annom Marijom bio je, naime, sve samo ne sretan. U jednom je pismu svoju ženu opisao kao „paklenu zvijer“ (Bestia infernale), koja mu je napisala toliko besmislica da joj je zaprijetio kako više neće dolaziti kući. To ju je, čini se, napokon dovelo k pameti... Zanimljivo je, naravno, da je to pismo bilo upućeno Luigiji Polzelli, Haydnovoj dugogodišnjoj ljubavnici, 18 godina mlađoj od njega. Je li gospođa Haydn doista bila tako strašna, kakvu je ulogu imala vatrena talijanska ljubavnica i je li Haydn doista bio tako očajan – to vjerojatno nikada neće saznati. Zato sam ja tu nesretnu ljubavnu trokut-dramu prenijela na violinu, violončelo i klavir, koji se kreću po kromatski nesigurnom tlu. Hoće li doći do prijekave? Tko će koga eventualno prevariti? I tko će biti prevaren? Ili možda postoji više mogućih kombinacija? To odlučujete vi sami. U svakom slučaju, neće proći bez histerije, jecaja, olakšanja i letećih komadića (u ovom slučaju) triju „paklenih zvijeri“. Jer, kao što znamo, ljubav je čudna igra...“ Skladba je nastala na narudžbu festivala *Haydnfestspiele Eisenstadt* 2016. uz posvetu Haydn Chamber Ensembleu.

Zapaženim opusom orkestralnih, komornih, solističkih i vokalnih djela, **Thomas Adès** (1971.) ubraja se među vodeće svjetske skladatelje današnjice. „Skladatelj nadrealist“, kako ga je nazvao muzikolog Richard Taruskin, privukao je pažnju javnosti praizvedbom komorne opere *Powder*

Her Face 1995. godine. Zahvaljujući tom uspjehu, stigla mu je narudžba Kraljevske opere u Londonu za novo ostvarenje. Prema Shakespeareovoj tragikomediji *Oluja*, a prema libretu Meredith Oakes, skladao je operu koja je „briljantan odgovor na dramu, a ne samo njezina obrada. Iako je potpuno vjerna duhu Shakespeareove drame, nije njome ograničena. Ona je sama za sebe i dopušta vlastito postojanje i odjek“ (Jonathan Kent, redatelj operne produkcije 2006. u Santa Feu). Opera *The Tempest* praižvedena je 2004. u Londonskoj kraljevskoj operi te vrlo brzo proglašena remek-djelom. Godine 2012. izvedena je i u Metropolitanu, pod ravnanjem samog skladatelja. „Večer je s pravom pripala Adèsu, koji sam ravna partiturom bogatom orkestralnim bojama i ugođajima, a istodobno raznolikom i izražajnom u vokalnom sloju. Cjelokupan dojam izmjenjuje se između eteričnog i duhovitog, blistavog i, nerijetko, očaravajućeg“, zapisao je kritičar Andrew Clements. Godine 2022., na narudžbu Akademije Kronberg, Jennifer Wingate i Wigmore Halla, Adès je skladao **Suitu iz *Oluje*** za violinu i klavir koju su praižveli violinist Christian Tetzlaff i pijanist Kirill Gerstein 2022. u Kronbergu, te je poslije i snimili. „Sjajna glazba istodobno djeluje novo i staro - bez obzira na to kada je napisana. (...) Ovo izvanredno djelo sažima dramu i ljepotu opere u intenzivan komorni dijalog“, otkrio je Kirill Gerstein u povodu ovogodišnjeg izdanja snimke za etiketu Platoon. „Ovdje Adès usmjerava pozornost na Prosperove mistične suputnike - Mirandu, Ariela i Calibana - ponovno osmišljavajući njihove glasove kroz izražajne mogućnosti violine i klavira“, stoji uz izdanje. „Suita iz *Oluje* nudi čaroban ulaz u skladateljev fantastični zvukovni svijet - intiman, maštovit i prepun tihih otkrića.“

David Matthews (1943.) jedan je od vodećih britanskih suvremenih autora simfonijske i komorne glazbe. Sebe opisuje kao skladatelja koji je nastavio putem sličnim onome kojim su krenuli njegovi sunarodnjaci Michael Tippett i Benjamin Britten - putem ukorijenjenim u bečkim klasicima, ponajprije Beethovenu, ali i u Mahleru, Sibeliusu te modernistima ranog 20. stoljeća. Smatra se skladateljem tonaliteta, koji nastoji povezati glazbeni jezik sadašnjice s prošlošću i istraživati bogatstvo tradicionalnih formi. O svojem ***Klavirskom triju br. 2, op. 61***, uz izdanje 2017. godine (Leon-

ore Piano Trio za Toccata Classics) zapisao je: „Moj *Klavirski trio* br. 2 skladan je između ožujka i rujna 1993. za Trio Chagall. Djelo je klasično po obliku i tonalitetu: ima četiri stavka, pri čemu je *Adagio* najdulji. Prvi stavak je *Allegro* u sonatnom obliku, ali posebno sažet. (...) *Adagio* je posvećen uspomeni na moju partnericu, književnicu Maggie Hemingway. Skladao sam ga neposredno nakon njezine smrti od teške bolesti u svibnju 1993., a riječ je o polaganom barkaroli u Des-duru (imao sam na umu njezinu ljubav prema Veneciji, gdje je djelomično smješten njezin posljednji roman *Eyes*). *Scherzo*, posljednji stavak koji sam napisao budući da sam u početku planirao trostavačno djelo, temelji se na ulomcima narodnih melodija. Vrlo je energičan. (...) *Finale* ima tri dijela: prvi i posljednji su fantastičnog karaktera, s čestom uporabom gudačkih harmonija; središnji dio je raspjevana pjesma.“

Photo: Benjamin Ealovega

Petak, 21. studenoga 2025. u 19.30
Kazališna dvorana Centra Knap

THE PERCUSSION CLUB

Ivana Kuljerić
Nikola Krbanyevitch
Francesco Mazzoleni
Luis Camacho Montealegre

Swing Low

Igor Kuljerić
Chaconne, za kvartet udaraljki

Tihomir Ranogajec
Dance of Madness, za udaraljkaški duo
(I. N. K. Experiment Duo: Ivana Kuljerić & Nikola Krbanyevitch)

Ivan Josip Skender
White Line Fever, za kvartet udaraljki

David Lipten
Slipstream, za udaraljkaški duo
(Flam-a Duo: Francesco Mazzoleni & Luis Camacho Montealegre)

Francesco Mazzoleni
*The Pulse Merchant**, za kvartet udaraljki

Ivana Kuljerić
*2 + 2 = 5**, za kvartet udaraljki

Gong - obr. The Percussion Club
Ard Na Greine, za kvartet udaraljki

Jean-Luc Rimey-Meille
Algoythmes, za kvartet udaraljki

*praižvedba

The Percussion Club je međunarodni kvartet koji su osnovala četiri nagrađivana europska udaraljkaša: Ivana Kuljerić, svestrana udaraljkašica, virtuoz na marimbi i skladateljica; Nikola Krbanjevič, multimedijalni umjetnik školovan u Francuskoj i profesor na Konzervatoriju u Évreuxu u Normandiji; Francesco Mazzoleni, školovan u Vicenzi i na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, te Luis Camacho Montealegre, nagrađivani glazbenik rodom iz Španjolske, diplomant u klasi Igora Lešnika na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, gdje je danas asistent. Njihov cilj je predstavljanje uzbudljivih programa koji pokrivaju raznolike stilove, od fusion jazza i rocka do klasike, ponekad uključujući i druge umjetničke forme poput plesa i multimedije. Prepoznati su po svojim energičnim i inovativnim interpretacijama uz korištenje cijele palete udaraljkaških instrumenata i vokala. Grupa redovito nastupa na hrvatskim i međunarodnim festivalima (Pasic Indianapolis 2023., Boston Conservatory at Berklee, Wells-Rapp Center Kutztown, Baromus Rovinj, Travno Zagreb, Ivana Summer Percussion Festival, Vis Summer Festival, Dubrovačke ljetne igre, Koncertna dvorana *Ivo Tijardović* u Splitu). Članovi ansambla aktivni su kao solisti, komorni, orkestralni i studijski glazbenici.

Photo: Matej Grgić

„Svakodnevno glazbeno djelovanje, za mene jedinstven i neodvojiv proces stvaralačkog i izvodilačkog interesa, asimilira i filtrira mnoštvo nataloženih prijemljivosti, slijevajući ih u strukturalne i doživljajne zvukovne slike. Odjeci trenutka, odjeci prošlosti, odjeci što upućuju prisjećanje na budućnost, postaju vrzino kolo i prokletstvo suvremenog glazbenog senzibiliteta.“ Zapisao je to **Igor Kuljerić** (1938. – 2006.) uz svoju skladbu *Les échos*, „jedne od najvažnijih za razumijevanje njegova skladateljskog mjesta i stvaralačkog smjera kao subjektivne kategorije, ali i kao izvansubjektivnog konstrukta“, ocijenila je muzikologinja Eva Sedak. *Les échos*, nastala 1975., je i njegova prva skladba za komorni ansambl s udaraljka, pri čemu je važno mjesto dao klavijaturnim udaraljka. U tom kontekstu možemo promatrati i **Chaconne**, kao još jedan odjek trenutka i prošlosti koji „upućuje prisjećanje na budućnost“. Riječ je ujedno o njegovoj prvoj skladbi isključivo za udaraljke, ponovno s klavijaturnim udaraljka, marimbom i vibrafonom (po dva) u glavnim ulogama, kojima pridodaje i udaraljke poput tam-tama, činela, kastanjeta, drvene igračke, drvenih blokova, zvona i zvončića – podijeljene u četiri grupe. Prizivajući „specifične glazbene oblike iz prošlosti“, u ovom slučaju onaj koji se temelji na kratkoj temi i varijaciji, *Chaconne* izrasta iz jednostavnog ritamskog obrasca do akordičke raskoši marimbe i vibrafona. Skladba, danas obavezna u literaturi na studiju udaraljki na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, nastala je 1990. na poticaj udaraljkaša i pedagoga Igora Lešnika za ansambl Supercussion, koji je on godinu dana prije pokrenuo sa svojim studenticama Elvirom Happ, Emom Tonžetić i Ivanom Kuljerić (otvarajući time i nove prostore za hrvatsku udaraljkašku glazbu). Ivana Kuljerić diplomirala je 1993. u klasi Igora Lešnika te nastavila biti gorljiva promotorica i čuvarica opusa svojega oca.

Tihomir Ranogajec (Osijek, 1990.), osim kao skladatelj, djeluje i kao pedagog. Zaposlen je kao viši asistent na Odsjeku za instrumentalne studije te kompoziciju i teoriju glazbe na Akademiji za umjetnosti i kulturu u Osijeku. Dobitnik je više priznanja, među kojima su Rektorova i Dekanova nagrada te stimulacija Fonda *Rudolf i Margita Matz*. Skladba ***Dance of Madness*** nastala je na narudžbu Muzičkog biennala Zagreb 2020. godine za

I. N.K. Experiment Duo, u bliskoj suradnji s članovima dua, Ivanom Kuljerić i Nikolom Krbanjevićem. Hrvatsko društvo skladatelja odabralo ju je za izvedbu na ovogodišnjoj 62. Glazbenoj tribini u Osijeku, te na Svjetskim danima glazbe koji će se održati 2026. u Bukureštu. U opisu djela, skladatelj otkriva kako je nastala iz „stanja dvojnosti i zbunjenosti“ proizašlih iz ograničenja i izolacije uzrokovanih pandemijom tijekom 2020. i početkom 2021. godine. U skladbu je utkao i referencu na „jedan od prepoznatljivih motiva“ gitarista i skladatelja Alexieja Laihoa, čija ga je smrt krajem 2020. izuzetno pogodila, budući da je bio jedan od glazbenika kojemu se u ranoj u mladosti osobito divio. „Na kraju, *Dance of Madness* je ples misli i emocija oblikovanih kroz ograničenja, izolaciju i brigu za voljene – uz dodatni *homage* jednom velikom glazbeniku. Iako je riječ o mojoj osobnoj refleksiji, vjerujem da svatko u njemu može prepoznati djelić vlastitog 'ludila' iz 2020. godine.“ (T. Ranogajec)

Skladatelj, dirigent, pedagog, organizator, aktivan na brojnim područjima glazbenog stvaralaštva, **Ivan Josip Skender** (Varaždin, 1981.) skladbu ***White Line Fever*** napisao je kao narudžbu za zadani sastav, kvartet udaraljki, u svojstvu predstavnika Hrvatske po izboru Muzičkog biennala Zagreb, za međunarodni projekt *MusMA – Music Masters on Air*. Praizvedba je upriličena na Festivalu Ljubljana 2012. godine. Snimka zabilježena na MBZ-u, godinu poslije uvrštena je na skladateljev autorski album, objavljen 2021. u izdanju HDS-a (Cantus), uz popratni tekst muzikologinje i urednice izdanja Marije Sarage koji među ostalim otkriva kako je ideju skladatelj dobio tijekom vožnje u automobilu: „...u jednom je trenutku, putujući iz Padove u Beč, shvatio da se posljednjih 15 minuta vožnje uopće ne sjeća, odnosno da je vozio automatizmom, na 'autopilotu', dok su mu svjesne misli bile okupirane drugim stvarima, poslom, rokovima, planovima... Ta se vrsta hipnoze autoputa kolokvijalno naziva još i groznica bijele crte, odnosno *white line fever*, odakle naslov kompozicije. Skladba se razlaže u tri odsjeka koje slušatelj jednostavno razabire. Početak putovanja naznačen je repetitivnošću koja sugerira stalni puls isprekidane bijele linije pod kotačima automobila. Odjednom cesta iščezava, a suočeni smo s gotovo sanjivim

ugodajem skladateljevih misli koje su se odvojile od fizičkih procesa koje prolazi skladateljevo tijelo pri vožnji te lutaju vlastitim prostorima. Naglo se ovo stanje delirične hipnoze prekida, snažni udari timpana i povratak repetitivnih ritamskih obrazaca označavaju buđenje i otrježnjenje, ponovno spajanje tijela i uma, ovdje i sada." (M. Saraga)

David Lipten (1961.) je skladatelj prepoznatljiv po jasnoj frazi, fluidnoj sintaksi i inventivnom melodijskom izrazu. Njegove su skladbe izvodili ansambli kao što su Axiom Brass i NYNME, a među nagradama bilježi prva mjesta za skladbe *Tongue & Groove* i gudački kvartet *Ictus* (Portland Chamber Music Festival), kao i priznanje *American Prize* za zborna djela. Doktorirao je na Duke University i boravio u rezidencijama u umjetničkim kolonijama Yaddo, MacDowell i Aspen. ***Slipstream*** za vibrafon i marimbu skladao je 2002. te revidirao 2020. godine, kada ju je objavio izdavač *Universal Edition*. Počinje brzim, ponavljanim figurama koje stvaraju temelj za cjelokupnu građu koja slijedi. Ti motivi prolaze kroz različite transformacije, mijenjajući karakter glazbe, a zatim se vraćaju u izvorni tempo i izraz. Prenose se s instrumenta na instrument, vodeći slušatelja poput struje.

Francesco Mazzoleni (Venecija, 1992.) studirao je udaraljke na Konzervatoriju u Vicenzi te diplomirao u klasi Ivane Kuljerić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Osim što je primio Dekanovu nagradu, za vrijeme studija s kolegom Luisom Camachom Montealegreom osniva Flam-a Duo, s kojim nastupa na mnogim međunarodnim festivalima i osvaja nagrade (*IV Percute* 2016. u Valenciji i *Universal Marimba Competition* u Belgiji 2017.). Jednako je uspješan i kao solist. Od 2019. zaposlen je kao član dionice udaraljki Simfonijskog orkestra HRT-a. "Skladba ***The Pulse Merchant*** koncipirana je kao ritmičko putovanje koje povezuje glazbene tradicije Afrike, Južne Amerike i Indije. Kroz slojevitou ritmičku strukturu i mantrička ponavljanja, autor se bavi konceptom impulsa kroz istraživanje međuodnosa različitih kulturnih izraza, naglašavajući ritam kao sredstvo komunikacije i transcendencije." (F. Mazzoleni)

Ivana Kuljerić međunarodno je priznata kao virtuoz na marimbi, svestrana udaraljkašica i skladateljica. Diplomirala je u klasi prof. Igora Lešnika, a danas je redovna profesorica i pročelnica Odjela za dirigiranje, udaraljke i harfu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te vodi poslijediplomske studije. U sezoni 2024./25. predavala je marimbu i udaraljke na Berklee College of Music u Bostonu te je imenovana umjetničkom ravnateljicom Glazbenih večeri u sv. Donatu u Zadru. Nastupa s vodećim europskim orkestrima i na međunarodnim festivalima, vodi majstorske tečajeve širom svijeta te sudjeluje u žirijima i na festivalima udaraljki. Aktivna je u komornim, scenskim i *crossover* projektima te surađuje s Glazbenom tribinom HDS-a, ansamblom Synchronos te Simfonijskim orkestrom HRT-a. Osnivačica je sastava The Percussion Club i festivala ISPF (Ivana Summer Percussion Festival; ranije IBMW). Dobitnica je visokih hrvatskih priznanja poput nagrada *Milka Trnina*, *Ivo Vuljević* i *Porin*, te autorica skladbi i aranžmana za Edition Svitzer, Malletworks, Inkoplastiku i Cantus. Također je *Marimba One* umjetnica s vlastitom autorskom linijom palica. Skladba **2 + 2 = 5** poigrava se s numeričkim glazbenim obrascima ali i fenomenom da u glazbi za jedno pitanje često postoji više jednako vrijednih odgovora.

Rock sastav **Gong**, nastao u Parizu 1967., ali snažno povezan sa zvukom tadašnje kanterberijske rock scene, sredinom 1970-ih doživio je niz promjena u sastavu. Bubnjar i udaraljkaš Pierre Moerlen oformio je vlastiti sastav kao ogranak Gong, pod nazivom Pierre Moerlen's Gong, usmjeren više na jazz-fusion, jazz-rock i progresivni rock s naglaskom na zvuk vibrafona i drugih klavijaturnih udaraljki. Sastav je djelovao od 1975. do 1988., te potom s povremenim ponovnim okupljanjima do Moerlenove smrti 2005. godine. Tijekom godina surađivali su s glazbenicima poput Mikea Oldfielda, Allana Holdswortha i Stevea Hillagea. Među njihovim albumima ističe se *Time Is the Key* (1979.), koji iskazuje prijelaz prema melodičnijem, pop-rock zvuku. Prva skladba albuma, **Ard Na Greine** (na irskom *Visoko sunce*), smatra se jednim od vrhunaca Moerlenova udaraljkaškog stila. U izvornoj verziji uključuje vibrafon, zvončice, marimbu i timpane, te sintesajzer.

Francuski udaraljkaš, skladatelj, aranžer i pedagog **Jean-Luc Rimey-Meille** glazbeno obrazovanje počeo je u rodnom Grenobleu. Studij je završio na Nacionalnom konzervatoriju za glazbu i ples u Lyonu, gdje i sam predaje od 2002. godine. Jedan je od najistaknutijih i najsvestranijih francuskih udaraljkaša, aktivan u klasičnoj, suvremenoj, jazz i zabavnoj glazbi. Osnivač je nekoliko ansambala, među kojima su Les Percussions à Claviers de Lyon, u kojemu je djelovao 19 godina, zatim Ensemble Forum pod ravnanjem Marka Fostera te OrKestrÀ Percussion koji okuplja pona-jbolje studente udaraljki lyonskog Konzervatorija. Kao skladatelj stvara glazbu za kazalište, ples, film, solo udaraljke, te komornu i zborsku glazbu. Mnoga njegova djela izveo je sastav Percussions à Claviers de Lyon, ali skladao je i za Orchestre Mix, The Big Note i Orchestre Régional de Basse-Normandie. Njegov **Algorithmes** praisveo je The Percussion Club na 62. Glazbenoj tribini u Osijeku u Koncertnoj dvorani *Franjo Krežma* 17. listopada 2025. Za tu prigodu, Ivana Kuljerić je otkrila kako se „skladba poigrava činjenicom da u kvartetu svi dolazimo iz različitih sredina i govori-mo različitim jezicima. Rimey-Meille u svojim skladbama često koristi tekst igrajući se njegovim značenjem kroz igre riječi, humor i apsurd. Iznimno je vješt u pisanju za klavijaturne udaraljke, čije linije isprepliću u gusto tkivo koristeći ritmičke i akcentualne pomake.“

Subota, 22. studenoga 2025. u 18.00
Koncertna dvorana Centra Knap

VIKTOR ČIŽIĆ, klavir

Made in Croatia

Viktor Čižić

Sonatina

Moderato

Adagio

Allegro

Neven Resnik

Introdukcija i Passacaglia*

Krešimir Klarić

Preludij za poslijepodnevnu kavu*

Juraj Marko Žerovnik

Jitter*

Helena Skljarov

Portret*

*praižvedba

Viktor Čižić (Zagreb, 1996.) pijanist je i glazbeni umjetnik koji djeluje kao solist, komorni glazbenik, skladatelj, aranžer i improvizator. Nastupao je u Europi i SAD-u, među ostalim u The Kennedy Centeru (Washington D.C.), Het Concertgebouwu (Amsterdam), Lisinskom (Zagreb) i Areni u Puli. Kao solist nastupao je uz Zagrebačku filharmoniju, Orkestar Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, Zagrebačke soliste, Riječki simfonijski orkestar i druge.

Aktivan na sceni suvremene glazbe, praisveo je, kao solist i u ansamblima, mnoga djela domaćih skladatelja, uključujući koncert za klavir i ansambl Nexus Jurja Marka Žerovnika s Cantus Ansamblom pod ravnanjem Berislava Šipuša. Nastupao je na festivalima poput Muzičkog biennala Zagreb, Dana Milka Kelemena i MMV-a. Autor je i izvođač vlastitih skladbi i aranžmana, koje izvode i drugi glazbenici, a sklada i za film, radio i kazalište.

Diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Filipa Faka, a dio studija proveo je na Konzervatoriju u Amsterdamu. Bio je umjetnički suradnik-pijanist na zagrebačkoj Akademiji, a trenutačno je zaposlen kao pijanist u Zagrebačkoj filharmoniji. Dobitnik je više nagrada, uključujući Godišnju nagradu Društva sveučilišnih nastavnika i Diplomu *Darko Lukić*.

„Eto, napokon sam nakon toliko bavljenja suvremenom glazbom odlučio predstaviti skladateljice i skladatelje s kojima surađujem još od studentskih dana u najosnovnijoj formi koja se očekuje od pijanista – solo klavirskom recitalu! Prva zaista nova skladba koju sam ikada praisveo (na Akademiji) bio je *Carillon* za klavir solo Nevena Resnika, a od tada do danas nanizale su se brojne solističke, komorne, pa i glazbeno-scenske praisvedbe – uključujući i klavirski koncert! Naravno, mnogo toga se dogodilo u okviru SEZ-a (Serious Ensemble Zagreb) i KNAP-a – Glazbeni KNAP, pa onda programi u okviru Muzičkog biennala Zagreb, a posljednjih par godina

naravno i festival *Music - Mission - Vision*. Kako sam u posljednje vrijeme na pojedinim koncertima zaista bio zapeo za taj domaći program (na primjer u ciklusu *Novi val klasike*, gdje sam 2024. godine između ostaloga i praižveo svoju *Sonatinu*), shvatio sam da jednostavno moram djelovati prema naprijed. Ovaj program predstavlja četiri nove stilski različite skladbe, a *Sonatinu* sam odlučio ponoviti... Zato što je zabavna za svirati! Uživajte u koncertu!" (Viktor Čičić)

Neven Resnik (Varaždin, 1995.) završio je osnovnoškolsko glazbeno obrazovanje kao klavirist i srednjoškolsko glazbeno obrazovanje kao orguljaš u glazbenoj školi u Varaždinu. Diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Zagreb u klasi prof. Mladena Tarbuka. Od 2021. godine predaje harmoniju, polifoniju i fakultativnu kompoziciju na Glazbenoj školi u Varaždinu. Skladbe mu se izvode u sklopu diplomskih ispita na Muzičkoj akademiji Zagreb i na koncertima domaćih komornih sastava (ASMANGU, Turangalila kvartet, Cantus Ansambli).

Krešimir Klarić (Karlovac, 1994.) diplomirao je orgulje (2019.) *magna cum laude* u klasi Ljerke Očić i kompoziciju (2021.) u klasi Berislava Šipušića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Redovito pohađa seminare interpretacije i improvizacije. Glavni je orguljaš Nacionalnog svetišta sv. Josipa i dviju karlovačkih župa, predaje u Glazbenoj školi Karlovac te od 2024. godine radi kao naslovni asistent na Odsjeku za orgulje Muzičke akademije u Zagrebu. Suosnivač je i dopredsjednik udruge *Organum Histriae*. Diplomirao je kompoziciju s radom *Die Suche nach dem Licht*, za koji je dobio Dekanovu nagradu. Bavi se improvizacijom i organologijom.

Juraj Marko Žerovnik (Rijeka, 1993.) diplomirao je klavir 2017. godine u klasi Đorđa Stanettića, a kompoziciju 2018. u klasi Frane Paraća. Akademsku godinu 2017./18. provodi u Karlsruheu. U kompoziciji se usavršavao na Akademiji za glasbo u Ljubljani Sudjelovao je na brojnim seminarima u Hrvatskoj i inozemstvu, te na festivalima kao što su Donaueschinger Musiktage, Gaudemaus Utrecht i dr. Skladbe mu izvode

ansambli poput orkestra HNK-a Ivana pl. Zajca u Rijeci, puhačkog kvinteta Slowind, Zagrebačkog gudačkog kvarteta, Cantus Ansambla, puhačkog kvinteta Kalamos i Serious Ensemble Zagreb. Trenutačno djeluje kao asistent na Muzičkoj akademiji Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

Helena Skljarov (Zagreb, 1993.) diplomirala je muzikologiju (2017.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu pod mentorstvom Nikše Gliga, a kompoziciju (2020.) u klasi Berislava Šipuća. Godinu dana studirala je na CNSMD u Lyonu kroz Erasmus program, u klasi Martina Matalona. Dobitnica je Rektorove nagrade, usavršavala se na seminarima i surađivala s umjetnicima poput K. Saariaho, P. Jodlowskog i J. Kreidlera. Nagrađivana je za skladbe izvođene na međunarodnim festivalima (Sommer in Stuttgart, Aix-en-Provence, Mixtur Barcelona) i dvaput predstavljala Hrvatsku na ISCM Svjetskim danima glazbe (Kina, Portugal). Posebno je zainteresirana za interdisciplinarnu umjetnost i povezivanje likovne i glazbene umjetnosti.

Photo: Matej Grgić

Subota, 22. studenoga 2025. u 19.30

Kazališna dvorana Centra Knap

PAPANDOPULO KVARTET

Nikola Fabijanić, sopran saksofon

Gordan Tudor, alt saksofon

Goran Jurković, tenor saksofon

Tomislav Žužak, bariton saksofon

Dok nabrojiš do pet

George Antheil – obr. G. Tudor

Toccata br. 2, iz *Dvije toccate za klavir*, W. 72

Olja Jelaska

Maske, za kvartet saksofona

I. – II. – III. – IV. – V.

Gordan Tudor

Kvartet saksofona – Thymos

I. – II. – III.

Bruno Vlahek

Germination, op. 70

Imbibition

Respiration

Effect of Light

Reserve Mobilization

Formation of the Seedling and Young Plant

Régis Campo

Tintamarre

Vivace

Presto

Poco allegro

Allegro vivace

Od svog osnutka 2008. godine **Papandopulo kvartet** stvara vlastitu glazbenu priču na ostavštini jednog od najslavnijih hrvatskih skladatelja, Borisa Papandopula. Dinamičan i nagrađivan ansambl, čvrsto utemeljen kao jedan od vodećih kvarteta svoje generacije, Papandopulo kvartet opisan je kao „najbolja stvar koja se skladateljima može dogoditi“ (*Zarez*) s izvedbama koje balansiraju „vrhunsku muzikalnost“ (*Jutarnji list*) i „izvanrednu posvećenost“ (Treći program Hrvatskoga radija). Papandopulo kvartet čine Nikola Fabijanić, sopran saksofon; Gordan Tudor, alt saksofon; Goran Jurković, tenor saksofon i Tomislav Žužak, bariton saksofon. Nastupali su diljem Europe i SAD-a u izvanrednom nizu od više od 300 nastupa i gostovali u nekim od najvažnijih svjetskih koncertnih dvorana poput Carnegie Halla u New Yorku i Philharmonie u Berlinu. Kvartet je dobitnik brojnih nacionalnih i međunarodnih nagrada na nekim od najprestižnijih natjecanja i festivala komorne glazbe: Prva nagrada i *Grand Prix* na 3. Berlinskom međunarodnom glazbenom natjecanju, *Zlatna medalja* na Međunarodnom glazbenom natjecanju u Beču, prva nagrada i *Grand Prix* na 6. Međunarodnom glazbenom natjecanju Manhattana (New York City), Nagrada *Orfej* (Beč), Nagrada *Orlando* za glazbenu izvedbu na 75. Dubrovačkim ljetnim igrama, Diploma *Milka Trnina*, Nagrada *Daniel Marušić, Porin*, Nagrada Grada Jastrebarsko itd.

Kao prvak nove glazbe, Papandopulo kvartet premijerno je izveo više od 40 novih djela posvećenih njemu. Diskografiju ansambla čine četiri albuma od kojih su tri snimljena za Croatia Records: *Papandopulo* (2013.), *Per Quattro* (2015.) i *Scherzo* (2017.). Album prvijenac osvojio je hrvatsku diskografsku nagradu *Porin* i slovi za najprodavaniji album hrvatske klasične glazbe u posljednje vrijeme. Posljednji album pod nazivom *Scenes*, s glazbom posvećenom i napisanom za kvartet, objavio je izdavač *Cantus* u lipnju 2022. Raznovrsno djelovanje kvarteta uključuje i brojne međunarodne radijske i televizijske emisije, kazališne produkcije, a zajedno su

osnovali Školu saksofona u Jaski, vrlo uspješan međunarodni proljetni *masterclass* za studente saksofona koji je osvojio godišnju Nagradu Grada Jastrebarskog. Članovi kvarteta bave se i pedagoškim radom, uspješno vodeći kolegije komorne glazbe i instrumenta na Sveučilištima u Zagrebu i u Splitu te u Glazbenim školama u Zagrebu i Jastrebarskom.

Američki skladatelj, pijanist i izumitelj njemačkog podrijetla, **George Antheil** (1900. – 1950.) bio je poznat po eksperimentalnom i mehaničkom nadahnutom pristupu glazbi što mu je u mladosti priskrbilo reputaciju 'zločestog dečka' europske glazbe. Nakon međunarodnih uspjeha u Berlinu i Parizu, 1933. godine vratio se u SAD, gdje je surađivao s Georgeom Balanchineom i Marthom Graham te skladao filmsku glazbu u Hollywoodu. Danas njegov inovativni opus doživljava nova priznanja. Dvije njegove tokate za klavir objavio je izdavač *Schirmer* 1951. godine. Obje su primjer Antheilova avanturističkog duha i otvorenosti avangardi. Sastoje se od složenijih tonalitetskih shema unutar klasičnih okvira, u kojima se ponekad oslobađa autorova neukrotiva razigranost. **Toccata br. 2**, u odnosu na prvu, donosi raznovrsniju građu, s naglaskom na lijevu ruku i igru s dva glazbena motiva - uzlaznu tercu i silaznu sekundu s ponavljanjem završnog tona. Brza ostinata, ponovljeni tonovi i opore harmonije podsjećaju na Prokofjeva, no prisutna je i Antheilova karakteristična vragolasta energija: izvođač je gotovo primoran na prave akrobacije: virtuozne skokove, ponavljane akorde i oktavne pasaže.

Akademkinja i skladateljica **Olja Jelaska** (Split, 1967.) diplomirala je glazbenu teoriju i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Marka Ruždjaka, a usavršavala se na seminarima suvremene glazbe u Poljskoj i Njemačkoj. Sudjelovala je 1998. u radu Mediteranskih glazbenih akademija u Damasku (*Echanges culturels en Méditerranée*) te u nizu drugih međunarodnih kulturnih programa. Njezina višestruko nagrađivana djela izvode ugledni solisti, ansambl i orkestri na festivalima klasične i suvremene glazbe u Hrvatskoj i inozemstvu (SAD, Kanada, Švedska, Italija,

Austrija, Portugal i dr.). Predavala je na odsjeku za glazbenu teoriju Umjetničke akademije u Splitu (1997. – 2016.), a od 2016. redovita je profesorica na odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnica je visokih državnih priznanja, među kojima su nagrade *Josip Štolcer Slavenski*, *Vladimir Nazor*, nagrada HAZU-a. **Maske** pripadaju ranijem dijelu njezina opusa. Skladala ih je za Zagrebački kvartet saksofona koji ih je prouzveo na Muzičkom biennalu Zagreb 1999. godine. Za tu je prigodu pojasnila: „Skladba *Maske* za kvartet saksofona sadrži pet stavaka. Pet stavaka – pet maski, muzički su portreti samo nekih zamaskiranih osobnosti, a korištenjem različitih registara i međusobno sličnih boja četiriju saksofona, pokušava se razotkriti onaj potajni, skriveni izraz, pokret, grimasa svake pojedine maske. Oblikovanje muzičke građe tražilo je lutanje po saksofonu i njegovim dražima. Opipavanje njegovog pulsa rezultiralo je gradnjom pet maski koje će se na tren pojaviti, a onda opet nestati tamo od kud su došle.“ Skladbu je autorica uvrstila na koncert u povodu svojega 50. rođendana 2017. godine kada ju je izveo Papandopulo kvartet. Snimka te izvedbe je uvrštena na njezin autorski album objavljen iste godine (HDS/Cantus), a potom i na album *Scene* Papandopulo kvarteta objavljen 2022.

Gordan Tudor (Split, 1982.) djeluje kao solist, skladatelj, komorni glazbenik, improvizator i pedagog. Školovao se u Zagrebu, Amsterdamu i Parizu te nastupa diljem Europe i Sjeverne Amerike kao solist i komorni glazbenik. Osim što je alt saksofonist Papandopulo kvarteta, odnedavno djeluje i u triju s pijanisticom Martinom Filjak i njemačkim violončelistom Eckartom Rungeom. Nagrađivan je i kao skladatelj i kao izvođač; dobitnik je brojnih domaćih i međunarodnih nagrada, uključujući *Grand Prix* Berlinskog međunarodnog natjecanja, Nagradu *Judita* i pet *Porina*. Predaje na Umjetničkoj akademiji u Splitu, gdje vodi klasu saksofona i ansambl S/UMAS. Njegove su skladbe izvođene širom svijeta, a objavljuje ih izdavačka kuća Donemus. Ekskluzivni je umjetnik za Selmer Paris i D'Addario Woodwinds. **Kvartet saksofona – Thymos** prouzveo je Papandopulo kvartet na Osorskim glazbenim večerima 2025. godine. Nakon prouzvedbe, muzikolog Borko Špoljarić zapisao je: „Novo djelo za Osor i matični kvartet skladao je, pak,

Gordan Tudor. Djelo se zove *Thymos*, a dolazi od starogrčkoga pojma te u svojoj filozofskoj višeznačnosti može biti duša, volja i štošta drugo. U Tudorovu viđenju, *Thymos* je skladba snažnih saksofonskih rifova, uzbuđljivih zvučnih sekvenci i intrigantnih tonskih tekstura. Vrlo dinamična i raznolika, koja potvrđuje autorov interes i poznavanje različitih žanrova i stilova čije su značajke u njoj našle svoj zajednički prostor. Izazovan je uvodni *groove*, snažna je sekvenca pretapanja u sporome dijelu drugoga stavka, moćna međuigra silovitih zvukova finala.“ (Glazba.hr)

Bruno Vlahek (Zagreb, 1986.) nastupa kao pijanist diljem Europe, Azije, Afrike, obje Amerike i Bliskog istoka, u dvoranama kao što su Palau de la Música u Barceloni, Mozarteum u Salzburgu, Gasteig u Münchenu, Dubai Opera, Akademija Liszt u Budimpešti i Auditorio Nacional u Madridu, te na festivalima u Dubrovniku, Beču, New Yorku i Verbieru. Diplomirao je u Zagrebu u klasi Vladimira Krpana, te nastavio studije u Lausannei i Kölnu. Usavršavao se u Madridu kod Dmitrija Baškirova. Laureat je natjecanja u Parizu, Šangaju i Lyonu te dobitnik nagrada *Mladi glazbenik godine*, *Paderewski*, *Yamaha*, *Pnina Salzman*, *Artists on Globe* i počasne diplome kraljice Sofije. Kao skladatelj osvojio je nagrade *Cristóbal Halffter*, *New Classics*, *Parin* i *Stjepan Šulek*. Snimio je više CD-a, a njegove izvedbe emitiraju BBC, France Musique, RTVE i druge postaje. ***Germination*** je skladao za *Novalis Festival* u Osijeku, koji je 2024., kada je skladba praizvedena, tematski bio posvećen ekologiji, kao „poziv je na promišljanje o osjetljivoj ravnoteži između čovjeka i prirode kroz univerzalni jezik glazbe“ te „svjedočanstvo o snazi suvremene glazbe da promišlja o gorućim globalnim pitanjima“. *Germination* je praizveo upravo Papandopulo kvartet te ju od tada izveo više puta, nedavno i u Maloj dvorani Lisinski, nakon čega je muzikologinja Iva Lovrec Štefanović, za portal *Glazba.hr*, zapisala: „Vlahek je djelo *Germination* (*Klijanje*) satkao sitnim vezom u već spomenutih pet stavaka otvarajući blago i žanrovske granice, što je čini pogodnom za uključivanje u različite rasporede pa tako i ovaj koji je baš bio izrazito raspoložen za iskorak prema plesnom zvuku.“

Francuski skladatelj **Régis Campo** (1968.) autor je četverostavačnog ciklusa za kvartet saksofona, **Tintamarre**, čiji je naslov spoj riječi 'tintant' (zvoniti, kuckati) i 'mare' (jezerce). Skladbu je napisao 2006. godine na narudžbu kvarteta Axone. Zahvaljujući jednom od najvećih saksofonista današnjice, Claudeu Delangleu, i njegovim studentima s pariškog Konzervatorija, saksofon se svrstao među omiljene Campove instrumente te ga potaknuo na skladanje nekoliko djela. „*Tintamarre* je konkretizacija čitave teatralizacije koja okružuje taj instrument: preuzeo sam ideju o likovima-saksofonima u više aspekata koje sam razvio u proteklih nekoliko godina. Četiri glazbenika redom su klaunovi, jazzisti, ulični, gradski i seoski svirači, ali i oni koji zatvaraju zabave“, zapisuje skladatelj. „Skladbu čine četiri stavka: prva dva brza i napeta vode u prilično polagani treći stavak s tehnikom *bisbigliando* – brzom nizanju različitih prstiju na istom i bliskim tonovima. Četvrti i posljednji stavak rezimira sve prijašnje ideje te, kao i drugi stavak, zalazi u svijet jaza.“

Photo: Matej Grgić

CENTAR KULTURE NA PEŠČENICI (Centar Knap)

osnovan 1955. godine, djeluje u kreiranju kulturnih, umjetničkih i obrazovnih programa za djecu, mlade, odrasle i treću životnu dob, na području Peščenice i šire. Misija Centra Knap je podići razinu svijesti o kulturi te educirati stanovnike gradske četvrti Peščenica – Žitnjak o važnosti i vrijednostima koje ona donosi. Osnovni cilj Centra jest širiti mrežu aktivnosti, samim tim i mrežu partnerstva, sa svrhom poboljšanja realizacije postojećih projekata, planiranja budućih te ostvarivanja ciljeva. Centar uspješno surađuje s lokalnom samoupravom, udrugama, knjižnicom, školama, kao i pojedinim lokalnim tvrtkama. Dosadašnji uspjesi su neupitni, a rezultati vidljivi kroz realizaciju brojnih, vrlo posjećenih i s oduševljenjem prihvaćenih projekata i manifestacija.

Dio programa su i glazbena događanja i koncerti, koji se kontinuirano održavaju u Centru kulture na Peščenici, a od 2018. godine posebna pažnja posvećuje se koncertima mladih glazbenika, studenata i diplomata Muzičke akademije, u okviru ciklusa koncerata komorne glazbe *Glazbeni Knap*, te interaktivnim edukativnim koncertima namijenjenima obogaćivanju glazbenog programa u školama. Od 2019. godine i 30. Muzičkog biennala Zagreb, scena Centra sa svim iskoristivim prostorijama bila je platforma za kreativno izražavanje upravo studenata svih muzičkih akademija u Republici Hrvatskoj, ali i studenata ostalih umjetničkih akademija koji su sudjelovali u projektima platforme *Knapanje*.

Novim projektima, poput *Pešča ChillOUT-a* i *Art by Knap-a*, Centar nastoji osnažiti decentralizaciju kulturne politike te spajanjem različitih glazbenih izričaja i vrsta umjetnosti obogatiti program umjetničke scene grada van samog centra, a time, osim domaće publike, privući i turiste grada Zagreba.

